

малко каисии; а на хартиѣката написалъ : „Сии каисии одатися кириу кириу Стоимену Таралешътъ, во имя отца, и сына, и свѣтаго духа, аминь. Отъ Хаджи Генча.“ Това послание той далъ на момиченцето, което чѣкало зжди вратата.

Хаджи Генчо има ягка воля и твжрдъ характеръ. Никога тоя Кралевити Марко не пада съ духътъ си, отъ никого са той не бои, никого не ще да знае, никого не пише на робушътъ си. Ако ти му направишъ нѣкое зло, ако го съ нѣщо оскжрбишъ или ако му са присмѣешъ, то той трѣба да ти отмжсти, — бога ми ти казвамъ, че ще да ти отмжсти! Веднашъ той купилъ една магарица и пратилъ синътъ си по нѣкоя си работа. Синътъ му вжзсѣдналъ магарицата и миналъ повбрай дѣдови Вжлкови; а дѣдо Вжлко бѣше голѣмъ шегаджия, и като сѣдѣлъ предъ вратникътъ си на столътъ и видѣлъ, че иде Хаджи Генчовиятъ синъ, то го попиталъ: